

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (jud. N. Corcea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Datario” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” și casată parțial hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Datario” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 16 decembrie 2015 a fost negociat cu Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” contractul de prestări servicii nr. 003-BL cu privire la transferul datelor din sistemul Intellect Soft în 1C companie 8.2 configurarea contabilizare 4.0.91.2 format BDF și contractul de dezvoltare T3.

Menționează că în scopul executării contractului sus numit, a transferat în contul Societății cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” la data de 15 decembrie 2015 suma de 15 000 lei, la data de 25 ianuarie 2016 suma de 7 000 lei, la data de 11 februarie 2016 suma de 7 700 lei, însă pârâtul a efectuat parțial lucrările necesare,

astfel fiind emisă factura fiscală cu privire la efectuarea lucrărilor doar în sumă de 2 100 lei.

Susține că întrucât Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” nu și-a executat obligațiunile contractuale, reclamantul a expediat o pretenție în care a declarat rezoluțiunea contractului de prestări servicii nr.003-BL, precum a solicitat restituirea sumei în mărime de 37 190 lei, achitate în avans.

Afirmă că în urma negocierilor între întreprinderi, la data de 15 iulie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” a întocmit o recipisă în care a recunoscut datoria în mărime de 27 600 lei, astfel obligându-se să o achite în două tranșe: 13 800 lei până la data de 31 iulie 2016 și suma de 13 800 lei până la data de 31 august 2016. Tot în recipisa dată Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” s-a obligat să achite penalitate în mărime de 0, 2% pentru fiecare zi de întârziere și dobânda de întârziere conform Codului Civil.

Explică că din suma totală de 27 600 lei, Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” a achitat doar suma de 10 000 lei.

În urma concretizării cerințelor solicită reclamantul încasarea taxei de stat în sumă de 582, 10 lei, dobânda de întârziere în sumă de 372, 40 lei, penalitatea în sumă de 1 430, 80 lei și cheltuielile legate de asistență juridică în mărime de 7 000 lei. În privința cerinței de bază a invocat că aceasta a fost achitată pe parcursul examinării cauzei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 februarie 2017 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

A fost încasată de la Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Datario” dobânda de întârziere în sumă de 372, 40 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 1 430, 80 lei, taxa de stat în sumă de 582, 10 lei și cheltuielile legate de asistența juridică în sumă de 3 500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii”, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 februarie 2017 în partea admiterii pretenției cu privire la încasarea penalității de întârziere și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care: a fost respinsă pretenția cu privire la încasarea penalității de întârziere ca fiind neîntemeiată. În rest hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 februarie 2017 a fost menținută.

La 27 septembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cerințelor ca fiind neîntemeiate.

În motivarea cererii de recurs, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate în cadrul examinării cauzei, recurentul a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată, aceasta fiind interpretată eronat.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 iunie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 18 iulie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Prin urmare, recursul declarat la 27 septembrie 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, instanța de recurs reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „AIS- Tehnologii” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu